

உ
சிவமயம்

அமர் திரு. வே. சி. பாஞ்சோதி

அவர்களது சிவமயம்பேறு குறித்த நினைவு மலர்

“தீபஜோதி”

17-12-2001

உ

சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

சுன்னாகம்

பிரபல வர்த்தகர்

அமரர் திரு. வேலுப்பிள்ளை

சிவகுரு பரஞ்சோதி

அவர்கள்

சிவபதம் எய்தியமை குறித்து

சிறப்பு நினைவு நூலாக வெளியிடப்படும்

“தீபஜோதி”

அன்னார் தம் பாதங்களுக்கே

சமர்ப்பணமாகும்.

- குடும்பத்தினர் -

சுன்னாகம், டாக்டர். சுப்பிரமணியம் வீதியைச் சேர்ந்த
அமரர் திரு. வே. சி. பரஞ்சோதி (V.S.P)
அவர்கள்

தோற்றம்:
19-02-1936

மறைவு:
17-11-2001

திதி நிர்ணய வெண்பா

தீதிலாத விஷ வரூடக் கார்த்திகை கந்தசஷ்டியில்
மேதினியில் துவிதியை திதியதனில் - நீதியுயர்
சுன்னாகப்பதிமேவு பரஞ்சோதி வள்ளல் இறைவனடி
சென்றடைந்த திதியிதுவே காண்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தோத்திரப் பாடல்கள்

விநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை.

தேவாரம்

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுமுல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட் டானத் துறையம்மானே.

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே.

திருவிசைப்பா

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்
முன்னம்மால் அறியா ஒருவனாம் இருவா
முக்கணாநாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை! வளர்கநம்
பக்தர்கள்! வஞ்சகர் போய்அகல
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்பராணம்

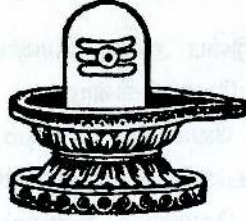
இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்
பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீஆடும் போதான் அடியின்கீழ்
இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும்அடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியைம ணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்தபெரு மாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாசகம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லறறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னுந் தேன்.

சீவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
வாகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள் வாழ்க
ஏகன் னநேக னிறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி

நலம்பெற நல்வழிகள் நான்கு!

1. "Help ever : Hurt never"

உதவி செய் : உபத்திரவம் கொடாதே

-பாபா

2. "கடவுளை மறவாதே, அவரை நினை
கருணை செறுவாய்"

-பொது

3. "அழுக்காறு அவா வெகுளி, இன்னாச்
சொல் இந் நான்கும்.

இழுக்கா இயன்றது அறம்"

-குறள்

4. "பலன் கருதாது உதவி வாழ்ந்தால் பயன்
கிட்டுவது நிச்சயம்"

-பொது

தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி
 ஆராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையு ணின்ற வதனா
 லவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கி
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா லெழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியா
 யெண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
 ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே நெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 யெஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே

ஆக்க மளவுறுதி யில்லா யனைத்துலகு
 மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள் தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின் றொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் டேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமா
 னிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்களேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன்றன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
 அறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்குமூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
 நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெட
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே யளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா றுள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே

நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
 சோதியனே நுண்ணிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருண் மலரும்
எழில்நகை கொண்டிநின் திருவடி தொழுமுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை னாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 1

அருணனிந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுழை நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டன்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 4

பூதங்கள் தோறுநின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் னடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்(கு)
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 7

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மாணாய்
 மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
 பந்தணை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பெரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியேம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்தாம்
 போக்குகின் றேமவ மேயிந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாரென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவ னாசைப்
 படவநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தீருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வாக்மல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்க்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பர்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்(து)
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்(று)
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
 எனோர்க்குந் தங்கோணைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாளன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னாளை என்னரையன் இன்னமுதென் நெல்லாமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங்கேட்டிலையோ
 வாழிந் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆறுமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளணையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியினே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொபம்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எனக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவனுர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வடியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வைகயெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லாமும்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடெலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிசூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தணையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 போரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந் துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமாணைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்சுரப்பத்
தண்ணா ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொள்ளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய். 18

உன்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்(று)
அங்கப் பழுஞ்சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராதேலோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவராய சுவாமிகள்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்ய

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசம் தனை.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவணபவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வர வர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
கிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளு மிளையோன் கையில்

பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரைங் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாரும்
 நீரிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷண்மும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தன் மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கூடரொளிபட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொகமொகமொகமொகமொகமொகென
 நகநக நகநக நகநக நகெனெ
 டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௬௬௬௬ ௬௬௬௬ ௬௬௬௬ ௬௬௬
 டகுடகு டிகுகுகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென்றெண்ணும்
 என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பெருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பனைத்தொடை யிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

மும்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொ முதுமெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா கூதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும், காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும், ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட,
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிக்கெட்டோடப்
 படியினிற் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிடச்
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாகச்
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வேடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடுத்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரீதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே! சையொளி பவனே!
 திரிபுர பவனே! திகழொளி பவனே!
 பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்

கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா! கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா!
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா!
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க, யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரக்ஷி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்!
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்

ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாசி
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்ரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துணை வாக
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினிலிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறட்கள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

யோகர் சுவாமிகள் நற்சிந்தனை

நல்லூரான் திருவடி

நல்லூரான் திருவடியை
நான்நினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேனெடி - கிளியே!
இரவுபகல் காணேனெடி 1

ஆன்மா அழியாதென்று
அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான்மறந்து போவேனோடி - கிளியே!
நல்லூரான் தஞ்செமடி 2

தேவர் சிறைமீட்ட
செல்வன் திருவடிகள்
காவல் எனக்காமெடி - கிளியே!
கவலையெல்லாம் போகுமெடி 3

எத்தொழிலைச் செய்தாலென்
ஏதவத்தைப் பட்டாலென்
கர்த்தன் திருவடிகள் - கிளியே
காவல் அறிந்திடெடி 4

பஞ்சம்படை வந்தாலும்
பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சுவமோ நாங்களெடி - கிளியே
ஆறுமுகன் தஞ்செமடி 5

சுவாமி யோகநாதன்
சொன்னதிருப் பாட்டைந்தும்
பூமியிற் சொன்னாலெடி - கிளியே
பொல்லாங்கு தீருமெடி 6

அமரர் திரு. வே. சி. பரஞ்சோதி அவர்கள்தம்

வாழ்வும் வளமும்

திருவருள்மிகு கோயில்களும்; குருவருள் தரும் பள்ளிகளும்; பொருள் வளம் பெருக்கும் வயல்களும் அனைத்துத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் வர்த்தக நிலையங்களும், அன்பும் பண்பும் மிகுந்த அறிஞர்களும் வாழ்கின்ற மருதநிலப் பகுதியாக விளங்கும் சன்னாகம், ஈழத்தின் வடபால் யாழ்க்குடாவின் நெற்றித்திலகம் எனத் திகழ்கின்றது. இங்கு பெருமையோடு வாழ்ந்த அமரர் சிவகுரு - நாகமுத்து தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தவர் அமரர் வே. சி. பரஞ்சோதி - V.S.P ஆவார்.

இவருடன் பிறந்த மூத்தோனாகிய அமரர் தவரத்தினம் அவர்களும் இளையவனாகிய அமரர் மகராசா என்போர் இறையடி சேர்ந்து பல்லாண்டுகள் கழிந்தன. இராசாத்தி என்பவர் கொடிகாமத்தில்

திருமணம் செய்து மகிழ்வுடன் பிள்ளைகளோடும் வாழ்கிறார். தமது சின்னண்ணரின் இறுதிவேளையில் கூடவிருந்து கடமைகளைச் செய்த பெரும்பாக்கியத்தையும் இவர் பெற்றுள்ளார். அண்ணன்மார் மூவரையும் இழந்து சோகமுடன் வாழும் இராசாத்தியின் நிலை அவரின் கணவன், பிள்ளைகளில் ஆறுதல் பெறுகின்றது.

அமரர் பரஞ்சோதி அவர்கள் தமது ஆரம்பக் கல்வியை சன்னாகம் நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலை யில் கற்றுத் திருப்தி கண்டு, சன்னாகம், மாபெரும் சந்தையிலே தமது இளமையிலிருந்தே வியாபாரத்தில்; குறிப்பாக மரக்கறி வியாபாரம் செய்து தன் முயற்சியினால் பெரும் பொருளீட்டி வாழ்ந்து வந்தார். சன்னாகம் ஐயனார், பிள்ளையார் ஆலயங்களில் தேர்த்திருவிழாவன்று தண்ணீர்ப்பந்தல் அமைத்து அடியார்களின் தாகம் தீர்க்கும் பணியாக ஆண்டுதோறும் செய்துவந்தார். இனிமேலும் அவரின் பிள்ளைகள் இப்பணியைச் செய்துவருவர் என்பது உண்மையே.

அமரர் பரஞ்சோதி அவர்கள் மணப்பருவம் எய்தியதும், சுன்னாகம் ஐயாத்துரை - நீலமணி தம்பதிகளின் புதல்வி சரோஜினிதேவியை விரும்பித் திருமணஞ் செய்துகொண்டார். இல்லறம் நல்லறங்கள் பலவற்றினால் சிறப்படைந்து வரும் வேளையில் சிரேஷ்ட புதல்வியாக யமுனாதேவியையும் அடுத்து செல்வப் புதல்வியாம் ஜெயத்திலகத்தையும் (மீனா) கனிஷ்ட புத்திரன் ஆறுமுகசோதியையும் பெற்று மகிழ்ந்தனர். அமரர் பரஞ்சோதி அவர்கள் தமது மனைவி மக்களை மிகவும் பேணிப் பாதுகாத்து நல்லொழுக்க சீலர்களாக வளர்த்து வந்தார். தமது பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் நன்றாக அமையவேண்டும் என்ற பேரவாவினால் பெண் மக்கள் இருவரையும் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியிலும், மகன் சோதியை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் கல்வி பெறவாய்ப்பளித்து வந்தார். அதுமட்டுமன்றி இவர்கள் மேலதிகமாகக் கற்கவேண்டும் என்ற விருப்பமுடன் சிறந்த ஆசிரியர்களை வீட்டுக்கு வரவழைத்துக் கல்வியூட்டியதும் போற்றுதற்குரியது. செல்விகள் யமுனா, மீனாவின் பூப்புனித நீராட்டு விழாக்கள் யாவரும் போற்றும் விதத்தில் அமைந்ததை யாவரும் கண்டு வியந்தனர். எல்லோருக்கும் எவ்வேளையிலும் அலுக்காது சலிக்காது உதவிகள் செய்வதில் இவருக்கு எவரும் நிகரில்லை. அது வெற்றிகரமாகவே அமையும் என்று பலமே கூறுவார். இத்தகைய ஒரு நல்லவரின் ஆயுள் முடியும் காலம் வந்தது. சில நாட்கள் மட்டும் நோய் வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையில் கிடந்தார்; உடன்பிறந்த சகோதரியின் ஆதரவும் இவருக்குக் கிடைத்தது. காலனும் இவரைக் கவர்ந்து விட்டான். “எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த விடயம்”, “நாமறியோம்”, “முற்றிலும் உண்மை”. ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்ற யோகர் சுவாமிகள் கூற்றுக்கமைய V.S.P அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்தார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடையட்டும்.

புலம்பல்கள்

மனைவி - சரோஜினிதேவி (பேரி)

இருவரும் மனமொத்து இளைந்து இன்பமாகவே வாழ்ந்தோம்; ஆனால் இறுதிவேளையில் என், பதியுடன் வாழாமல் விதி பிரித்து என்னை இங்கு மொன்றியலில் வாழவைத்து விட்டதை எண்ணிக் கலங்குகின்றேன். என்னையும் பிள்ளைகளையும் எவ்வளவு உல்லாசமாக வாழவைத்த தெய்வத்தின் பிரிவு எனக்கு “சோடிழந்த அன்றிலைப் போல...” இருக்கின்றது. என்ன செய்ய? உமது ஆத்ம சாந்திக்காக நானிங்கு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சிரேஷ்ட புதல்வி - யமுனாதேவி (யமுனா)

அப்பா! நானிங்கு கொழும்பில் எனது கணவர் விஸ்வகுமாருடனும், பிள்ளைகள் அஜித், டிலக்ஸ்சன் உடன் மிகவும் சந்தோஷமாக வாழ்கின்றேன். நீங்கள் நோயுற்ற செய்தி கேட்டு நேரில் பார்க்க முயற்சி எடுத்தேன். நாட்டு நிலைமை உடன்வந்து உங்களைப் பார்க்க முடியாமல் தடை செய்தது. தம்பியும் நானும் உங்களை கொழும்புக்குக் கொண்டுவந்து வைத்தியம் செய்ய ஆயத்தம் செய்தோம். ஆனால் உயிருடன் உங்களைப் பார்க்கும் கொடுப்பனவு என்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. நான் வந்து பூதவுடல் கண்டு எனது கடைமைகளைச் செய்து இறுதிக்கிரியையில் கலந்து கொண்டது நான் செய்த பாக்கியமாகும். எனக்கு பெரும் ஆத்ம திருப்தியாகும் அப்பா.

புதல்வி - ஜெயத்திலகம் (மீனா)

அப்பா! நானிங்கு கனடா, மொன்றியலில் எனது கணவர் விஜயராசா (சண்) உடன் எனது செல்வமகள் (சிந்து) ரிசாந்தியுடன் சந்தோஷமாக வாழ்கிறேன். அப்பா! நீங்கள் நோயுற்று உள்ள செய்தி கேட்டு தம்பியுடன் நானும் உங்களை வந்து பார்க்க முயற்சி செய்தேன். ஆனால் முடியவில்லை. நீங்கள் கொழும்பு வந்தவுடன் வந்து உங்களை நேரில் பார்க்கவேண்டும். எனது அப்பா உங்களை கடைசியே நான் பார்க்க என்றெல்லோ கனவு கண்டேன். ஆனால் கடைசியில் உங்கள் புதலுடைய தன்னும் நேரில் கண்டு இறுதிக்கிரியையில் கலந்துகொள்ள முடியாத பாவி ஆகிவிட்டேன். உங்கள் பிரிவை எண்ணி உவ்விடம் வந்து புதலுடைய காணமுடியாத துர்ப்பாக்கிய சாலியாகிவிட்டேன். எனினும் எங்கள் மாமா புலனேந்திர மாஸ்டர் நல்ல உரிய வேளையில் ரொறன்றோவில் நின்றவர்; உடனே எங்களிடம் தன் நோய்ச் சித்தியுடன் இங்கு வந்து ஆறுதல் கூறி உங்கள் கிரியைகள் நடத்தினார்கள். ஒருமணி நேரம் தேவாரம் பாடி, பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டோம். இங்குள்ள எமது உறவினர்களும், நண்பர்களும் மற்றும் அன்பர்களும் இங்கு அவ்வமயம் கூடியிருந்தது எமக்குப் பெரும் மனச்சாந்தியை அளித்தன. அம்மாவும் இங்கு எங்களுடன் தான் கண்ணீரும் கம்பலையுமாகவுள்ளார்.

“எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த விடயம்” கவலைப்பட வேண்டாம் என்று மாமாவும் அடிக்கடி எமக்கு ஆறுதல் கூறினார். என்ன செய்ய! உங்கள் ஆத்ம சாந்திக் காகத் தினமும் உங்கள் படத்துக்குத் தீபமேற்றிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மகன் - ஆறுமுகசோதி (சோதி)

அப்பா! நான் மொன்றியலில் இருந்தபோதிலும், நீங்கள் நோயுற்ற செய்தி கேட்டு 9 ஆண்டுகளுக்குப் பின் எப்படியும் எனது அப்பாவை நான் பார்ப்பேன், என்னைக் கண்டபின்பு தான் அப்பா உங்களுக்கு ஏதும் நடக்கும் என்று எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் நான் கொழும்பு வந்து சேரும் முன்பே நீங்கள் எங்களை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டீர்கள். எனது அப்பாவுக்கு நான் கொள்ளிக் கடன் செய்யவேண்டும் என்ற உணர்வோடு வந்து உங்களுக்கு இறுதிக்கடமைகளைச் செய்த பெரும் ஆத்ம திருப்தியுடன் அமைதிகொள்கிறேன். அக்கா, யமுனாவும் என்னுடன் நின்றது எனக்கு மேலும் திருப்தி எனது மனைவி ரஞ்சினியும் மகள்மார் அர்ச்சனா, ரமீரா ஆகியோருடன் நலமாக வாழ்கின்றேன். அப்பா! உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வாழ்க்கை என்பது ஒரு நீர்க்குமிழி போன்றது, நிலையற்றது என்பதை எல்லோரும் மரணங்கள் நிகழும் போது, நன்குணர்வர்; பற்றற்ற வாழ்வுதான் நிம்மதி சாந்தியைத் தரும். இறைவனிடத்தில் வைக்கும் பற்றே மேலானது; மற்றெல்லாம் பொய் என்பதை உணர வைக்கும் சாவுகள் தான் துன்பத்தினின்றும் எம்மை விடுவிக்கும். நாமும் அதையெண்ணி அமைதி அடைவோமாக.

சுபம்!

தொகுப்பு :- கனக. புவனேந்திரநாதன்
(ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)

- ஸ்கந்தா -
30-11-2001

நன்றி நவீலல்!

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந் நன்றி கொன்ற மகற்கு” - குறள் -

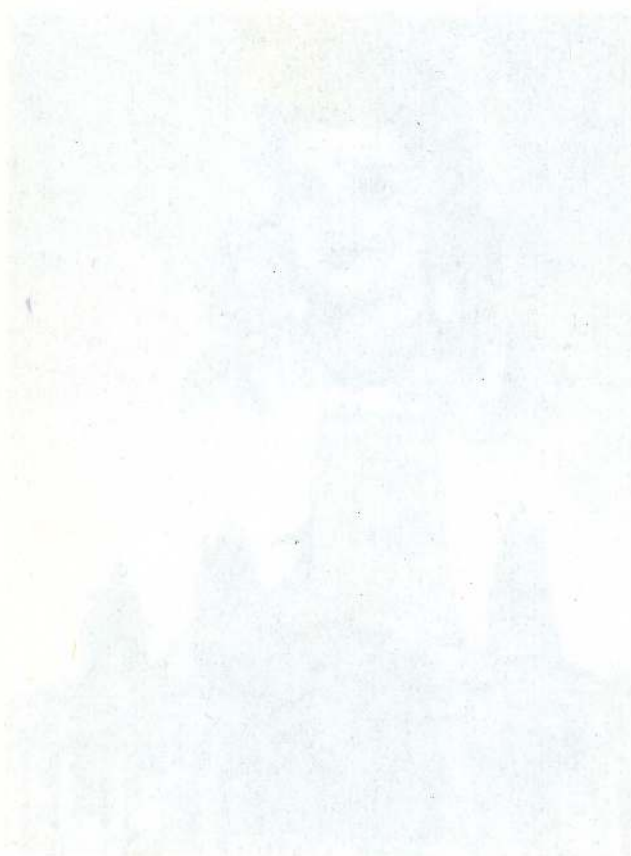
எமது குடும்பத்தலைவர் அமரர் வே. சி. பரஞ்சோதி அவர்கள் சகயீனமுற்று இருந்த வேளையில் அவரை மருத்துவமனையில் அனுமதித்து அவரிற்குத் தேவையான உதவிகள் புரிந்த அனைவருக்கும். அவரின் மறைவுச் செய்தி அறிந்து நேரிலும், தூர இடங்களில் இருந்து வருகைதந்தும், தொலைபேசி மூலம் ஆறுதல் தந்தும், அன்னாரது இறுதிக் கிரியைகளில் பங்கு பற்றியும், இறுதிக் கிரியை நேரத்தில் மொன்றியலில் எம்முடனிருந்து ஆறுதல்கூறியும், இன்று நடைபெறுகின்ற அந்தியேட்டிக் கிரியைகளிலும் கலந்துகொண்ட அன்பு உள்ளங்கள் அனைவருக்கும் எமது இதயம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து ஆறுதலை கின்றோம்.

இங்ஙனம்

மனைவி, மக்கள், மருமக்கள்,

பேரப்பிள்ளைகள்.

ஹரே கிருஷ்ணா! ஹரே ராமா!

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.

எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை இழந்தாய்? எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய், அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ, அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ, அது இங்கிருந்தே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.

மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும், எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்”

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -